

عنوان مقاله:

رویکرد هرمنوتیکی حافظ به ساخت شخصیت رند

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

محمدرضا زمان احمدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

متن واسطه میان خالق اثر بامخاطب است و درک و استنباط مخاطب از متن در دوره های تاریخی مختلف یکی از روش های تاویل و تفسیر متن در روشهرمنوتیکی است ادبیات عرفانی مهد رازگونی و پیچیدگی معنای متن است. در این میان حافظ خود از تاویل کنندگان و مفسران معنای متن است که با آفرینش شخصیت های مختلف در مدینه فاضله اشعارش، جهان بینی نوظهوری در متن به مخاطبان معرفی و منتقل می کند. در این جستار سعی بر آن است که دیدگاه حافظ را جهت خوانش تاویلی و ساخت شخصیت رند و پیرمغان با توجه به متن اشعارش بررسی و تحلیل کنیم. در بافت زبانی اشعارش قرار می دهد، زیرا واژه رند می توانست جهت نشان دادن دو بعدی بودن سرشت انسان در حوزه لفظ منقول به هدف حافظ نزدیک تر شود او در خوانش تاویلی خویش لفظ رند را وضع تعینی می کند تا به معنا ومفهوم تضاد وجودی انسان نزدیک تر شود.

کلمات کلیدی:

هرمنوتیک، خوانش تاویلی، حافظ، رند، تضاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319924>

